

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΝΜΟΧΙΝΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΑΛΔΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ. — Διηγῆσον μου καὶ πέσ' μου
ὅσες ξέρεις νωβιτές.

Γ. — Πανηγύρια τοῦ Συνδέσμου
ἐγουνδέραμε προχτές.
Πανηγύρια ἐγκαινίων
τοῦ Σχολείου τῶν ἀπόρων
καὶ πινάκων καὶ θρανίων
καὶ ὀργάνων διαφόρων
τοῦ ιδρύματος αὐτοῦ,
κι' ἄλλων σχετικῶν πραγμάτων
δι' ἐξόδων καὶ χρημάτων
εὐεργέτου ζηλευτοῦ.

Μ. — Αἰωνία του ἡ μνήμη τοῦ Βαλλιάνου ποῦ τὰ στέργει.

Γ. — Μὰ καὶ τοῦ Καβαλλιεράτου προχτεῖ ἐπαινος πολὺς
ποῦ λαμπρὰ τὰ διευθύνει καὶ λαμπρὰ τὰ καταφέρνει
νὰ τραβᾷ ἐπὶ Δονδίνου τὰ ἐν ὄψει τῆς Σχολῆς.

Ἔτσι εὐκόλα, νὰ ξέρης δὲν τὰ καταφέρνουν ἄλλοι·
κι' ἂν ὁ Παναγῆς δὲν ἦτο τοῦ Συνδέσμου τὸ κεφάλι
ἐργαζόμενος ἀόκνως καὶ σπουδαῖα ἐκτελῶν,
γιὰ τοὺς ζῶντας ἐν πενίᾳ

οὔτε θᾶβλεπος θρανία
οὔτε μέγαλα Σχολῶν.

Ἐγκαινιάσαν' οἱ φτωχοὶ γιὰ πείσμα τῶν πλουσίων,

ὕπὸ ὀνυμὸν νεώτατον,
σχολεῖον χρησιμώτατον
ἀπόρων κορασίων.

κι' ἐκεῖ θὰ γείνωνται Μαρῆ
διάφορα φορέματα

μὲ βελονιὰ πολὺ γερὴ
καὶ ὄχι μὲ τὰ ψέμματα,
κι' ὅλα τῆς μόδας τὰ καλὰ
ποῦ θέλουν ἢ κυρίες,
κι' ἄλλα ἐργόχειρα πολλὰ
γιὰ τῆς τραπεζαρίης

καὶ θὰ γλυττώνη ῥάφτωντας κάθε φτωχὸ

Μ. — Μπράβο λοιπὸν τοῦ Παναγῆ, μπράβο

Γ. — Ἐγκαινιάσαμε, Μαρῆ, γιὰ τοὺς ἀπόρους σπῆτι

μὲ γοίλγες εὐρωπαϊκῆς
καὶ μὲ κολτρίνες γαλλικῆς

ποῦ τοὺς εὐπόρους βέβαια, τοῦ τόπου μας, ἐκπλήττει
κι' ἤλθ' εὐτυχίας ἐποχὴ

καθ' ἣν ἡ τάξις ἡ φτωχὴ
καὶ στρωῶμα κατωτέρων,

περνᾷ ζωὴν βελτίωνα πολλῶν εὐποροτέρων.

Κι' ἐν ἐποχῇ, μωρε Μαρῆ, καθ' ἣν ἡ ἀπορία,
μὲ τὰ κληροδοτήματα

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙΣ4Υ1Φ20127

σπουδαία κτίζει κτήματα
καὶ βρίσκει σωτηρία,
μόνον σ' ἐμὲ δὲν ἔστειλε τὸ μαῦρο πεπρωμένο
τὸν ποιητὴ τὸν ἄπορο,
κανένα πολιορκάπορο
κρινθάρι φορτωμένο!

×

Μ. — Δὲν ἔχεις πόσον χαίρομαι ποῦ τέλος πάντων Γιάννη,
μὲ τοῦ Βαλλιάνου τὰ λεπτά ὁ τόπος κάτω φτάνει,

καὶ τ' ἄπορο τὸ σερικὸ
μὲ ὄφι μαραμμένη.

μαθαίνει τὸ συντακτικὸ
καὶ τὴν περισπωμένη
καὶ κάθε κόρη ὀρφανή
π' ἀνύπαντρη γεράζει,
μαθαίνει μὲ τὴ μηχανή
γαζὶ καὶ τουρκογαζὶ,

καὶ γίνεται μιὰ κίνησης στὰ πεθαμένα χρόνια
οὐ μόνον ἀπὸ γράμματα ἀλλὰ καὶ ἀπὸ βελόνια.

×

Γ. — Μὲ τοῦ Θεοῦ τὸ θέλημα
ὅλα καλὰ καὶ ὠφέλιμα,
ἀλλὰ γὰρ τ' ἄπορο παιδί καὶ τὴ φτωχὴ κοπέλα
ἐν τῇ Ἐπαγγελματικῇ
ἔπρεπε νὰν καὶ μαγερεῖο νὰ βράζῃ μιὰ παδέλα
μὲ λίγη κάλοψι φακή.
Καλὴ ναι καὶ ἡ γραμματικὴ,
καλὸ καὶ τὸ βελόνι
μ' ἀναθεμά τους εἰν' ἡ κακοὶ
οἱ τῆς κοιλίας πόνοι!

×

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς
μὴδείχαν τὸ παλάτι
καὶ μῶλεγαν « νὰ μᾶς εἰπῇς
ἂν βρῇς νὰ λείπῃ κάτω. »

Κι' ἐγὼ ἔχαμογέλασα καὶ εἶπα τῶν κυρίων,
ὡς λείπει τὸ καλλίτερο. Δὲν ἔχει μαγερεῖον!
Κι' ἂν κάμετ' ἓνα μαγερεῖο στὸ σπῆτι ἐπὶ πλέον,
θὰ κλείσῃτ' ὅλα τὰ σχολειὰ ἀρρένων καὶ θηλέων
καὶ τοὺς ἀπόρους μαθητὰς θὰ βράνετε ξιφτέρια,
ἂν ἀγοράσετε πολλὰ κουτάλια καὶ μαχαίρια.

×

Μ. — Μὲ τοὺς ἀπόρους μαθητὰς καὶ ἡ ἀπορὸς μας Μοῦσα
αἰεὶ εὐνοομονοῦσα.

τὸν εὐεργέτην ἐξυμνεῖ, τὸν εὐεργέτην ψάλλει
καὶ Σύνδεσμοι καθὼς αὐτὸς ἔπρεπε νὰναι καὶ ἄλλ.
ἀκράτητον στὸν τόπο μας νὰ τρέχῃ τὸ χρυσάφι
καὶ νὰ λαμβάνῃ διὰ τὸ ἕκαστον καθέναν ὅ,τι γράφῃ.

Τὸν εὐεργέτην ἐξυμνῶ

μὲ τῆς φτωχῆς στροφῆς μου,
ἀλλὰ συνάμα καὶ ἐπαινῶ

τὴν δρᾶσιν τοῦ Συνδέσμου,

ποῦ μὲ τὴν διοργάνωσιν σχολῶν ἐν ἀπορία,
ἔλυσεν τὰ σιτυφνότερα τοῦ Γράμματος χωρία.

×

Γ. — Αὐτὰ λοιπὸν μωρὲ Μαρή περὶ τῶν ἐγκαινίων
ποῦ ζωηρῶς ἐώρτασε τὸ πλῆθος τῶν Κρανίων,
μ' ἁγιασμοὺς, μὲ ἄσματα, μὲ λόγους, μὲ ποιήματα,
μὲ δύο φιλαρμονικὰς κατὰ τὰ διαλείμματα,
καὶ μὲ πλουσίαν τράπεζαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον
δι' ἅπαντας τοὺς μουσικοὺς
καὶ ἄλλους ἐπιτροπικοὺς
τοὺς ἀντιπροσωπεύοντας τὸ ἄπορον στοιχεῖον.

×

Ἐν ὄψει πανηγυρικῇ,
ἦταν ἡ χάρις ἁλλοιωτικῇ
ἦρθε ἡ δικὴ μας μουσικῇ,
ἦρθε καὶ ἡ Ληξουριώτικῇ.
Ἦρθαν κυρίως εὐγενεῖς
τῆς μόδας τῆς μπαταίας.
ἦρθε καὶ ὁ Γιάννης ὁ Τζανῆς
ὁ ὑπογραμματέας,
ἦρθαν ἀνδρῶποι σοβαροὶ
καὶ κόσμος ἐπιτόλαιος
καὶ ἅπαντα μωρὲ Μαρή,
τὰ δουρικὰ τῆς πόλεως.

×

Ἦρθε καὶ ὁ γέρον Φαρακλὸς στὸ πάτωμα τ' ἀπάνου
καὶ ἐστέναζε κυττάζοντας τὸ κάδρο τοῦ Βαλλιάνου
καὶ ἔλεγε πῶς τὸν γνώριζε πολὺ τὸ μακαρίτη
καὶ ἐδείπνας μὲ δαύτους συχνὰ στὸ Λόντον οἶτον
καὶ τὴν καρδιὰ του τῶκαρε μὲ λόγια περιβόλι.

μὰ τόσο συγκινητικὰ

μᾶς εἶπε τὰ συνεβικά,

ποῦ ὅσοι τὸν ἀκούαμε ἐξεδακρύσαμε ὅλοι!

×

Μ. — Ἄς εἶνε ἡ ἀπορὸς καὶ ἡ ἀπορὸς καὶ ἡ ἀπορὸς
καὶ ἡ ἀπορὸς καὶ ἡ ἀπορὸς καὶ ἡ ἀπορὸς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Γ. — Κι' ἂν ἐρωτᾷς, μωρὲ Μαργῇ, περὶ τοῦ Λευκαδίτη.
κι' αὐτὸς ἐκεῖ παρίστατο μὲ βαδισκόμενα νέα
ἀδιακόπως ὁμιλῶν
διὰ τὴν δρεῖσιν τῶν σχολῶν,
καὶ χαίρω πῶτερεξε κι' αὐτὸς ὁ παλαιὸς κολέας,
διὰ τὴν ἀνακούφισιν ἀπόρου νεολαίας.

×

Μ. — Ὁ Σύνδεσμος ζήτη' ποῦ δένδρον θὰ μείνῃ
καρποὺς πολυτίμους σιτῇ φτώχεια νὰ δίνῃ.

Γ. — Κι' ὁ πρόεδρος ζήτη', πῶς ῥῆκε τὸν τρόπο
νὰ φέρῃ ἐν ὅψει τῆς λίρας σιτὸν τόπο.

Μ. — Νὰ ζήσῃ κι' ὁ Σάβλος ὁ δρῶν ὑπερμέτρως
πεζῶς καὶ ἐμμέτρως.

Νὰ ζῇ κι' ὁ Μιχάλης ὁ ἐκπαλαὶ δρῶν.

Γ. — Νὰ ζῇ κι' ὁ Κυρίτης τὸ φῶς ἱλαρὸν
Ἀντύπας ὁ φίλος
ὁ ὕψιστος σκύλος,
νὰ ζήσῃ κι' ὁ Στάθης ποῦν ἄντρας μὲ θάρρος,
ὁ Μπίρης, ὁ Τσάρος,
ὁ Λέλος,
καὶ τέλος!

— × × × × —

Εἰς ΔΙΑΤΟΝΤΑ

Ἀνέτειλε, Μεσορρηνίς τὸν εἶδα νὰ ἀγνίσῃ
σελάγισε γὰρ μιὰ στιγμή στὰ πλάτεια τοῦ Αἰθέρα.
Ἐγραψε τόξο φωτεινὸ. ἐγάθηκε σιτὴ δύσι
καὶ μαύρη νύχτα ἀκέπασε τὴ φύσι πέρα, πέρα.

Σενταφεδες

ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Ἕνας κουμπάρος ἀγαπημένος,
ἦτανε λίγο συναχωμένος
κι' ἀνόρως πῆγε σὲ μιὰ κουμπάρα
γὰρ νὰν τοῦ κάμῃ καμμιὰ γαργάρα
κι' ἄλλα συνήθη μαλαχτικά,
καὶ μὲν γυναικεῖα, μὰ πρακτικά.
Τὸ γλυκοχάραμα ἡ ὥρα ἔξῃ,
πῶρχοντ' ἡ γίδες καὶ τὰ τραγιά
εἰχ' ὁ κουμπάρος καλλιτερέψει
καὶ τῆς κουμπάρας ἄφηνε γεγιά.
Μὰ ἡ κουμπάρα ἡ κακομοῖρα
πῶβραξε τσάγια βίρα καὶ βίρα,
καὶ δὲν ἐβγήκε θηλενωμένη,
ἔμειν' ἐκεῖνη συναχωμένη!

Φλάκ-Φλούκ.

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΟΙΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

(Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν τὸ ἀπαγγελθὲν ὑπὸ τοῦ κ.
Σάρλου ποίημα κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς ἐορτῆς, διὰ νὰ τὸ
ἀπολαύσουν ὅσοι δὲν ἠτύχησαν νὰ τὸ ἀκούσουν ἐκεῖ ἀ
παγγελλόμενον.)

Ραγίζει ἀνθρώπινη καρδιὰ καὶ λήπης δάκρυ σιάζει
κι' ἀπ' τὴν πολλὴ συγκίνησιν βαρεῖα ἀναστενάζει
ὅταν στοὺς δρόμους συναντᾷ παιδιὰ θοφανεμένα
γυμνὰ καὶ ἀνυπόδητα, φτωχὰ καὶ πεινασμένα!

Πλάσματ' ἀνθρώπινα κι' αὐτὰ ποῦ γὰρ κακὴ τους μοῖρα
τοὺς πέθανε ἢ μάννα τους, ἢ ἔχουν τὴ μάννα χῆρα
περιπλανῶντ' ἐδῶ καὶ ἐκεῖ αὐτὰ ποῦ ἐννοεῖται
τὰ θέλει αὔριο ἢ πατρίς νᾶναι χρηστοὶ πολῖται.

Χρηστοὶ νὰ γίνουν πῶς μορεῖ ἂν μένουν ὅπως εἶναι;
Θὰ τὰ στολίσουν ἄρᾳ γε αἱ δάφναι κι' αἱ μυρσίναι
τῆς ἐργασίας κι' ἀρετῆς; Ἡ μήπως τὰ προσμένει
ἡ φυλακὴ... νὰ λέγονται κι' αὐτὰ φυλακισμένοι;

Καρδιὰ ποῦ δὲν μαλάσσεται μὲ ἡθικῆς ζυμᾶς
δὲν ὀνομάζεται καρδιὰ ἀλλὰ σκληρὸ λιθάρι
καὶ τὸ παιδί ποῦ μέσα του τέτοια καρδιὰ ἀφίνει
δὲν διαφέρει τίποτε ἀπ' ὅλα τᾶλλα κτήνη.

Ἀλλὰ ἐργάται βρέθηκαν ἀλληλοβοηθούμενοι
ὑπὸ ἐνστίκτων εὐγενῶν καὶ ἱερῶν ὠδοῦμενοι,
λάτραι προόδου κι' ἀρετῆς κι' ἰδανικῶν σπανίων
κι' ἰδρῶσαν γὰρ νὰ σώσουνε τὰ ἀπὸ ῥα, Σχολεῖον.

Τὸ κάμαν γὰρ νὰ βγάλουνε τ' ἀπόκληρα ἀπ' τὸ κρῖμα
ποῦ φέρ' ἡ κακοήθεια
κι' ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἔδαφος ποῦ μοιάζει μ' Ἄγιο βῆμα
μεσ' τῶν μικρῶν τὰ στήθη
θὰ ριζωθοῦν πολλὰ καλὰ τὰ γράμματα, ἡ θρησκεία
μιὰ μέρα νᾶν' ὠφέλιμα κι' αὐτὰ σιτὴν κοινωνία.

Τοιούτων φώτων δὲν μορεῖ ποτὲ νὰ στερηθοῦνε
στὰ σχολικά τὰ ἔτη τους,
γιατ' ἅγια νᾶν τὰ χρώματα τῆς γῆς ὅπου κρατοῦνε
τὸν μέγαν εὐεργέτη τους,
ποῦ τὸν νομίζω Ἄγιον, τὸν ΠΑΝΑΓΗ ΒΑΛΛΙΑΝΟ
ποῦ φρόντισε γὰρ τὰ φτωχὰ καὶ μὲ τὸ παραπάνω.

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Εἰν' ἡ σκιά τοῦ τώρα δῶ σιτὴν τελετὴν τὴν ἱερὰ
κι' ἔχει ἀπλωμένα τὰ φτερά

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

γὰ νὰ σκεπάξῃ αἰώνια τὴν φτώχεια, τὴν δοφάνια
μέσ' σὲ στιγμή ποῦ τοῦ φορεῖ ἡ δόξα τὰ στεφάνια.

Συχόρια καὶ μνημόσυνα βαθεῖα ἀπ' τὴν ψυχὴ τους
σιέλλουν ἡ χήρα, τὸρφανό.
καὶ σι' ὄνομά του κάνουνε πιστὰ τὴν προσευχὴ τους
ποῦ πάει ψηλὰ στὸν οὐρανό!

Κι' ἐγὼ σιὴν κάθε μὲν φωνὴ τὴ συγκινημένη
προσθέτω τὴ δική μου
καὶ μέσ' ἀπ' τὴν ψυχὴ μου,
δέομ' ἡ Ἀπορος Σχολὴ πάντοι' εὐλογημένη
νὰν ἀπ' τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ, κι' ἐν τάχει νὰ σκορπίσῃ
τοὺς ἀγλαοὺς τῆς τοῦ καρποῦ ποῦ μέλλει νὰ βλαστήσῃ!

Δ. ΣΑΡΛΟΣ

Δικηγόρος.

Σ. Ζ. Κι' ἐγὼ λοιπὸν, συνάδελφε, θὰ δεηθῶ στὸ τέλος,
εὐλογημένος ἐκ Θεοῦ νᾶσαι καὶ σὺ ὡς μέλος!

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

- Ἐν Ἀργοστολίῳ δὲν ὑπάρχει γεροντοκόρη!
- Τὸ ἀπέδειξεν ἐπισήμως ἡ ἀπογραφή.
- Ὅσαι διέβησαν τὸ ἀκρωτήριο τῶν τριάκοντα ἐτῶν
καὶ πλέευσιν πρὶς τὸ τῶν τεσσαράκοντα, ἐγὼ ἀφηγίαν ὅλαι μα-
θήτραι τοῦ Ἀρσακείου!
- Ἐνας ἀπογραφεὺς παρετήρησε εἰς κάποιαν ἀπόστρα-
τον δεσποινίδα, ὅτι ἔχει λανθασμένην τὴν ἡλικίαν, καὶ αὐτὴ
τοῦ ἀπήντησε μὲ πολὺ θάρρος, ὅτι ἔτσι ἔγραψε καὶ εἰς τὴν
προηγούμενην ἀπογραφὴν καὶ δὲν τῆς ἔγινε καμμία παρα-
τήρησις!

— Μία εὐφυὴς κυρία ἔγραψε εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ ἐπαγ-
γέλματος, « Βίζιτες. »

— Ὁ Σύνδεσμος τῶν ἐν Πειραιῇ Κεφαλλήνων ἐπανη-
γύρησε μεγαλοπρεπῶς τὸν Ἅγιον Γεράσιμον. Μετέβη ἐν σω-
ματι μετὰ τῶν ἐν Ἀθήναις συμπολιτῶν καὶ τῆς Φιλαρμονι-
κῆς Πειραιῶς εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος ὅπου ἐψάλλ-
η ἡ λειτουργία χοροστατούντος τοῦ ἐπισκόπου Μαντινείας
Σ Γερμανοῦ Μεταξά, καὶ κατόπιν ἐπέστρεψαν ἅπαντες εἰς
τὸ κατάστημα τοῦ Συνδέσμου ὅπου προσεφέρθησαν ἀναψυ-
κτικὰ ἐν πάσῃ ἀφειδίᾳ. Ὁ κ. Παπανδρέου δικηγόρος ἐξε-
φώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ὁ δὲ κ. Ἀγγελ. Μακρὴς
τηλεγραφητὴς ἐνθουσιῶδῶς ποίημα.

— Ὁ δήμαρχος Ληξουρίου κ. Χρητᾶτος εἶνε ὀλίγον ἀ-
ήσυχος μετὰ τὸ συμβούλιον τοῦ, τὸ ὅποιον δὲν πείθεται νὰ

ψηφίσῃ οὔτε πρόεδρον οὔτε εἰσπράκτορα τῆς ἀρεσκείας τοῦ.

— Ἡ πλειψηφία τοῦ συμβουλίου ἐννοεῖ νὰ ὑπεδείξῃ
ὡς πρόεδρον τὸν κ. Παναγῆν Ἰακωβᾶτον.

Μ' ἄλλους λόγους ἔνα μεῦσι,
ποῦ ὁ δήμαρχος δὲν θέλει οὔτε καὶ νὰ τὸ ἀκούσῃ!

— Μετατεθέντος τοῦ εἰσαγγελέως κ. Κυπριαδίου ἀ-
νέλαθε τὰ καθήκοντα τοῦ ὁ νέος τοιούτος κ. Τσουκαλᾶς.

— Εἰς τὴν Κηλήνην δὲν ὑπῆρχεν εὐπρόσωπον ξενοδο-
χείον, ἐσχάτως ὅμως ὁ ρέκτης συμπελίτης μας κ. Ἀνδρέας
Ματσᾶς συνέστησε τοιούτον ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις ἀριστον
καὶ εἶναι δίκαιον νὰ τὸ ὑποστηρίξουν εἰ μεταβαίνοντες.

— Οἱ ἀρτοποιοὶ ἠλάττωσαν ἐπαισθητῶς τὸ ψῆσιμο, εἰς
δὲ τὰς ἐξοχὰς δὲν στέλλουν καθύλου. Ἄς φροντίσουν λοιπὸν
οἱ ἀρμόδιοι νὰ δώσουν μίαν λύσιν εἰς τὸ ζήτημα προτε-
μεινόμεν χωρὶς ψωμί. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ σι-
του σχεδὸν ἐδιπλασιάσθη καὶ δὲν πρέπει νὰ ἤμεθα αὐστη-
ροὶ πρὸς τοὺς ἀρτοποιούς, εὐρισκόμενους ἐπὶ τοῦ παρόντος
ἐν τῷ δικαίῳ των.

— Πωλεῖται ἡμῖν θεωρεῖον τῆς κάτω σειρᾶς εἰς τιμὴν
συγκαταβατικὴν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

— Ἐνεικιάζεται τελείως ἐπιδορθωθείσα ἡ οἰκία Ευδία
παρὰ τὴν Ἰονικὴν Τράπεζαν, ὅπου ἄλλοτε ἡ Διευθυνσις
τῆς ἀστυνομίας.

Ὁ Νεοσύλλεκτος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ ἐν Κουρκουμελάτοις ἐλαιотреβεῖον Ρόκου Βερ-
γῶτῃ ἤρξατο τῶν εργασιῶν τοῦ ἀπὸ τῆς 28 Ὀκτω-
βρίου. Παρακαλοῦνται δὲ οἱ κ. κ. πελάται νὰ κοπι-
ῶσι τὰς ἐλαίας των καθαρὰς ἀπὸ φύλλα καὶ ἄλ-
λας ἀκαθαρσίας, καθόσον τὸ κατάστημα θὰ ἀγοράζῃ
τὸ ἐλαϊόλαδον, μετὰ τὴν ἰδίαν τιμὴν ποῦ ἀγοράζεται
καὶ εἰς Ἀργοστόλιον. Νὰ λάβουν ὅμως ὑπ' ὄψιν οἱ
πωληταί, ὅτι μόνον διὰ τὰς καθαρὰς ἐλαίας θὰ ἡ-
μεθα ἀγορασταί.

Ὁ Διευθυντὴς ΡΟΚΟΣ ΒΕΡΓΩΤΗΣ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 231 τῆς 8 Μαΐου 1906 ἀπο-
φάσεως τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ Πρωτοδικῶν, ἐγένετο
δεκτὴ ἡ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1906 ἀγωγή τῆς Ἑλέ-
νης Η. Βανδώρου, συζύγου Γερασίμου Βασιλάτου
Μαρουδῆ κατοικοῦ Χαλικερῆς τοῦ δήμου Δολιχίου
κατὰ τοῦ Γερασίμου Βασιλάτου Μαρουδῆ τούτου,
κατοικοῦ ὠσαύτως, περὶ διαλύσεως τοῦ μεταξὺ αὐ-
τῶν ὑφισταμένου γάμου καὶ ἐκπρύχθη οὗτος διαλε-
λυμένος. — Ἐν Ἀργοστολίῳ 23 Ὀκτωβρίου 1907

Ὁ πληρεξουσ. δικηγόρος τῆς ἐναγούσης

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΒΙΔΑΝΔΟΣ

ΤΥΠΟΙΣ «ΔΕΟΝΤΟΣ» Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΣ ΜΟΥ
ΔΗΜΟΤΑΣ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ.

Ἐπειδὴ ἔνεκα τοῦ κατ' αὐτὰς ἀναφεύοντος μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ κ. Δημάρχου Ληξουρίου ζητήματος διὰ τὴν κατὰ-βολὴν τοῦ μισθώματος τῶν δημοτικῶν φώρων εἰς τὸν δῆμον Ληξουρίου, ἐψηφίσθησαν τινὲς καλοθεληταὶ μοι νὰ διαδίδωσι ὅτι θέλω νὰ σφετερισθῶ τοὺς δημοτικούς φόρους, ἢ νὰ δυσχεράνω τὴν διοίκησιν τοῦ δήμου διὰ τῆς ἐλλείψεως τῶν πρὸς τοῦτο μέσων, δηλοσιύω τὸ κατὰ τὴν ἔγγραφον ὑπερ-ἐκποιήσασα πρὸς τὸν κ. Δημάρχον Ληξουρίου εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐπ' ἀριθ. 58 τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1907 ἐγγράφου τοῦ δι' οὗ μοι ἐδόλωσεν ὅτι με ἐκήρυξε ἑκπτώτον τῆς ἐνοικιάσεως, ὅπως γίνουσι γνωστοὶ οἱ νόμιμοι λόγοι δι' οὓς ἀρνοῦμαι τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθώματος ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ε. ἔτους.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διονυσίου Μιχαὴλ Βουτσινᾶ.

Πρὸς

τὸν κ. Δήμαρχον Ληξουρίου.

Διὰ τοῦ ἐπ' ἀριθ. 58 τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1907 ὑμετέρου ἐγγράφου αὐθημερὸν κοινοποιηθέντος μοι, μοι δηλοῦτε ὅτι με κηρύσσετε ἑκπτώτον τῆς ἐνοικιάσεως τῶν δημοτικῶν φώρων ὧνίων καὶ ἐμπορευμάτων τοῦ τέως δήμου Παλίων τῆς συνομολογηθείσης ἀρχικῶς μὲν διὰ τῶν συμβολαίων ἐπ' ἀριθ. 2613 τῆς 27 Φεβρουαρίου καὶ 2630 τῆς 7 Μαΐου 1907 τοῦ συμβολαιογράφου Γερ. Αουζέρη μεταξὺ τοῦ εἰρημένου δήμου καὶ τοῦ ἐνοικιστοῦ Ε. Μηνιάτη, εἶτα δὲ διὰ τοῦ ἑτέρου συμβολαίου ἐπ' ἀριθ. 2820 τῆς 7 Μαΐου 1907, δι' οὗ ὑπεισθλήθη ἐγὼ εἰς ἀπάντη τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τὰ πηγάζοντα ἐκ τῶν ἐνοικιάσεων τούτων τοῦ εἰρημένου ἀρχιεννοικιστοῦ, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν κατέβηλον παρὰ τῷ Ταμίᾳ Κεφαλληνίας τὴν μηνιαίαν δόσιν ἐκ τοῦ μισθώματος τρέχοντος μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἀνερχομένην τῶν μὲν ὧνίων εἰς δραχ. 752. 09 τῶν δὲ ἐμπορευμάτων εἰς δραχ. 3102. 92, καθ' ἃς ἀνέλαβον ὑποχρεώσεις διὰ τῶν εἰρημένων μισθωτηρίων συμβολαίων.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι μισθώσας τοὺς δημοτικούς φόρους τοῦ δήμου Παλίων ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1907, ἀνέλαβον τοιαύτην ὑπόχρεωσιν ἀπέναντι τοῦ εἰρημένου δήμου, ἀλλ' ἡ ὑποχρεώσις μου αὕτη, τοῦτο μὲν ὑφίσταται ἀπέναντι τοῦ ἐκμισθωτοῦ τοῦ δήμου Παλίων, ἐν δικαθύνοντι καὶ μὴ ὑφιστάμενον πλέον, δὲν ἐκπροσωπεῖ βεβίαιως ὁ δῆμος Ληξουρίου, τοῦτο δὲ ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἡ τῆς μισθώσεως σύμβασις ἐφ' ὅσον δῆλον ὑφίσταται τὸ διὰ ταύτης μισθωθὲν ἀντικείμενον ἥτοι οἱ δημοτικοὶ φόροι. Ἀλλὰ γνωστοῦ ὄντος ὅτι οἱ δημοτικοὶ φόροι δὲν εἶναι κατ' ἀνάγκην τοιοῦτοι ἀλλὰ προαιρετικοὶ (ἄρθρον 1ον Νόμον ΕΗ' τοῦ ἔτους 1847), δὲν δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ συνεπῶς νὰ θεωρηθῶσιν ὑφιστάμενοι καὶ εἰσπρακτέοι, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει περὶ τούτου ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ ὑπερ οὗ εἰσπράττονται δήμου, νομίμως ἐγκαιριμένον.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι τοιοῦτο ψήφισμα ἐπιβάλλον δημοτικὴν φορολογίαν ἐγένετο ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ ἐκλιπόντος ἡδὴ δήμου Παλίων, τῇ βᾶσει τοῦ οὐδαμῶς συνομολογηθέντος ἢ περὶ ἧς πρόκειται ἐνοικιάσεως, ἀλλὰ τὸ εἰρημένον δημοτικὸν συμβούλιον ἐδικαιώθη νὰ ψηφίσῃ δημοτικούς φόρους μόνον ὑπὲρ τοῦ δήμου Παλίων καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον οὗτος ὑφίστατο, συνεπῶς ἐκλιπόντος τοῦ δήμου Παλίων, τοῦ προσώπου δῆλον ὅτι ὑπὲρ οὗ ἐψηφίσθησαν οἱ

δημοτικὴ φορολογία, ἥτις δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὑφιστάμενη ὑπὲρ τοῦ δήμου Ληξουρίου, ὅστις κατὰ τὸν χρόνον τῆς ψηφίσεως δὲν ὑπῆρχε, καὶ τὸν ὅπῃ δὲν ἐξπροσωπεῖ τὸ ψηφίσαν ταύτην δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ ἐκλιπόντος δήμου Παλίων.

Τούτου τεθέντος, ἄνευ ἀντικειμένου καὶ ἄκυρος ἐντελὼς παρίσταται ἡ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ δήμου Παλίων διὰ τῶν ῥηθέντων συμβολαίων συναμολογηθεῖσα μίσθωσις πέραν τῆς 30 Σεπτεμβρίου ε. ε. ὅτε ἐπῆλθεν ἡ διάλυσις αὐτοῦ, μὴ τίκτουσιν οὔτε δικαιώματα ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς εἰσπραξίν δημοτικῶν φώρων, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ὑποχρεώσεις πρὸς κατὰβόλην τοῦ μισθώματος, πᾶσι δὲ τυχὸν γενομένην παρ' ἐμοῦ εἰσπραξίς δημοτικῶν φώρων μετὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ε. ε. εἶναι ἄκυρος, τίκτουσιν ὑπὲρ τῶν φορολογηθέντων τῶν τοῦ ἀχρεωστήτου ἀγωγὴν.

Ἀσχετὸς ὅμως τοῦ ζητήματος τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ δημοτικῆς φορολογίας μετὰ τὴν 30 Σεπτεμβρίου ε. ε. ὅτε διελύθη ὁ δῆμος Παλίων, ἡ φορολογία αὕτη καὶ ἂν πρὸς σιγμὴν παρὰ πᾶσαν νομικὴν διάταξιν καὶ λογικὴν ἐρμηνείαν τοῦ Νόμου ἤθελε θεωρηθῇ ὑπάρχουσα καὶ ὑφιστάμενη, ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει εἶναι δυνατόν νὰ κριθῇ ὡς ὑπάρχουσα ὑπὲρ τοῦ ἀετισυστάτου δήμου Ληξουρίου ὅστις ἀγνωστον συνεπείᾳ πῶις νομικῆς δικτάξεως ὑπεισθλήθη εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ δικλυθέντος δήμου Παλίων ὡς καθολικὸς τρόπος τινὰ κληρονόμος τούτου.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων καθίσταται πρόδηλον κ. Δήμαρχε Ληξουρίου ὅτι ὑμεῖς μὲν ἄνευ ἐνόμου δικαιώματος ἐνεργεῖτε κηρύσσοντες με ἑκπτώτον τῆς ἐνοικιάσεως φώρων μὴ ἀνηκόντων εἰς τὸν ἐν ἐκπροσωπεύειτε Δῆμον, ἐγὼ δὲ οὐδὲ ὅπως ἐν πταίσματι καὶ ὑπερημερίᾳ διατελῶ μὴ καταβάλλων ὑμῖν μίσθωμα μετὰ τὴν 30 Σεπτεμβρίου, πρὸς πρόσωπον δῆλον ὅτι μὴ δικαιοῦχον καὶ διὰ φόρους μὴ ὑπάρχοντάς, οὓς συνεπῶς δὲν δικαιοῦμαι καὶ νὰ εἰσπράξω, καὶ οὓς ἐὰν εἰσέπραττον ἢ ἐφ' ὅσον εἰσέπραξιν ὑποχρεοῦμαι ν' ἀποδώσω λόγω ἀχρεωστήτων πρὸς τοὺς ἀκύρως φορολογηθέντας πολίτας.

Ἐν τέλει κ. Δήμαρχε Ληξουρίου, ὡς ἐκ τῶν ἀρθρῶν 40 καὶ ἐπόμε. τοῦ περὶ συστάσεως τῶν δήμων νόμου ἐξάγεται, ἐν οἷς ἀρθροῖς ἀναγράφονται τὰ τοῦ δημάρχου καθήκοντα καὶ δικαιώματα. οὐδὲ ὅπως δικαιοῦσθε νὰ κηρύξητε τὸν ἐνοικιστὴν τῷ δημοτικῶν φώρων ἑκπτώτον τῆς ἐνοικιάσεως, καθόσον τὸ τοιοῦτον ἀναγόμενον εἰς τὴν διαχείρησιν τῆς δημοτικῆς περιουσίας (ἄρθρ. 50 ἰδίου Νόμου) εἶνε ἔργον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τῶν ἀποφάσεων τοῦ οὐδαμῶς ἐκτελεστής ἐπῆλθεν ὁ Δήμαρχος.

Ἀνακοινοῦντες ὑμῖν τ' ἀνωτέρω σῆς γνωρίζομεν πρὸς τούτοις ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἡμετέρων δημοτῶν ἠρνήθησαν ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου ε. ἔτους νὰ μοι καταβάλωσι δημοτικούς φόρους διὰ τὰ παρ' αὐτῶν εἰσπραχθέντα εἰς τὸν δῆμον Ληξουρίου ἐμπορεύματα καὶ ὧνια, καὶ ὅτι ἐξακολουθῶ καὶ θέλω ἐξακολουθῆσαι παριστάμενος καὶ βεβαιῶν τοῦ λοιποῦ τὴν εἰσπράξιν εἰς τὸν δῆμον ἐμπορευμάτων καὶ ὧνίων ὡς καὶ τοὺς εἰσάγοντας ταῦτα, ἀλλὰ καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἐκβιάσω αὐτοὺς ἐφ' ὅσον ἀρνοῦνται τὴν πληρωμὴν φώρων, τὰ δὲ τυχὸν εἰσπραχθέντα ἢ εἰσπραχθήσμενα παρ' ἐμοῦ ποσὰ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου ε. ἔτους εἶμαι εὐταίμως νὰ καταβάλω μετὰ τῶν ἀνεἰσπρακτῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως εἰς ὃν ἡ ἀρμοδίᾳ δικαστικὴ ἀρχὴ ἤθελε κρίνει δικαιοῦχον, ἢ θέλω ἀποδόσθαι τοὺς φορολογηθέντας ἐὰν ἡ αὐτὴ ἀρμοδίᾳ ἀρχὴ ἤθελε κρίνει ὡς μὴ ὑπάρχουσιν δημοτικὴν φορολογίαν.

Ἐν Ληξουρίῳ τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1907.

Ὁ γνωστοποιῶν

Διονυσίου Μ. Βουτσινᾶς.